

[Indenrigsministeren.]

på institution, er der ingen grund til at tro vil blive afsvækket.

Det er imidlertid efter min opfattelse overordentlig vanskeligt at udtale sig sikkert om behovet for jordemødre efter 1. april 1973; det afhænger i væsentlig grad af de fremtidige jordemodercentres kapacitet.

Indenrigsministeriets udvalg har da heller ikke ment at kunne angive, hvor mange fødsler en centerjordemoder kan betjene, men udvalget har foreslået, at et nyoprettet centers område som udgangspunkt fastsættes til det område, som hidtil er blevet betjent af de jordemødre, der udgør centrets stab.

På baggrund af det materiale, som amtskommunen m. v. efter loven skal indsende om fødselshjælpsvirksomheden inden for kommunens område, er det min hensigt snarest muligt efter nyordningen ikrafttræden at foretage en vurdering af, om der er udsigt til, at en jordemodermangel vil opstå. Efter min opfattelse vil det imidlertid være umuligt på nuværende tidspunkt at fremskaffe materiale, der kan danne et tilstrækkeligt sikkert grundlag for en sådan vurdering.

Det fremgår af det foregående, at jeg ikke mener mig i stand til at udtale mig om, hvorvidt der — som anslået i spørgsmålet — må forudses en forøgelse af behovet for jordemødre på 25 pct. Dækning af en forøgelse i denne størrelsesorden vil imidlertid kræve etablering af 8-10 nye uddannelsespladser på jordemoderskolen.

Visse forhold taler dog for, at behovet for jordemødre vil stige: jordemødrenes arbejdsområder vil fremtidig i princippet være af samme karakter som hidtil, men udviklingen af visse nye arbejdsområder, f. eks. psyko-profylaksen og det øgede samarbejde, som også på dette område tilstræbes med andre medicinalpersoner, vil formentlig bidrage til at øge behovet for jordemødre.

Endvidere kan nævnes, at der synes at være en tendens til, at danske jordemødre søger beskæftigelse i udlandet. Ifølge en af Den almindelige danske Jordemoderforening foretaget opgørelse over afgangene af jordemødre i 1969 søgte 4 af 31 afgåede jordemødre beskæftigelse i udlandet. Yderligere kan nævnes en vis tendens til, at deltidsbeskæftigelse foretrækkes fremfor heltidsbeskæftigelse.

Hvorvidt den eksisterende jordemoder-skoles kapacitet vil kunne udvides til at klare en sådan forøgelse, kan jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt, men jeg er bekendt med, at skolen skulle have kapacitet til at optage enkelte elever mere, end det hidtil har været praksis. Når det ikke er sket, skyldes det mig bekendt, at rigshospitalets personaleloft, som eleverne medregnes under, ikke har givet mulighed herfor. Spørgsmålet om jordemoderskolens uddannelseskapacitet vil imidlertid i nær fremtid blive genstand for drøftelse i skolens skoleråd.

Det er mig endvidere bekendt, at jordemoderskolens skoleråd har rejst spørgsmålet om den fremtidige jordemoderuddannelse, herunder om en eventuel samordning af jordemoder- og sygeplejerskeuddannelsen. En sådan ændring af uddannelsen for jordemødre vil have afgørende indflydelse på behovet for jordemødre.

For så vidt der — ud over hvad en kapacitetsudvidelse på jordemoderskolen i København kan klare — på længere sigt opstår behov for yderligere udvidelse af uddannelseskapaciteten på dette område, vil jeg se med stor sympati på, at en sådan uddannelse henlægges til Jylland.

Af *Lis Møller* til indenrigsministeren (25. juli 1972):

„Hvorned motiverer ministeren, at han endnu ikke har besvaret det af mig den 12. juli 1972 til ham stillede spørgsmål?“

Begrundelse.

Ifølge folketingets forretningsorden skal skriftlige spørgsmål fra et medlem af folketinget til en minister besvares inden 6 søgnedage. Da ministeren endnu ikke har besvaret mit spørgsmål, anser jeg det for rimeligt, at han motiverer, hvorfor han har overtrådt folketingets forretningsorden.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (27. juli 1972):

Ifølge § 20 i folketingets forretningsorden kan en spørger udbede sig skriftligt svar på et spørgsmål, og dette svar bør efter samme bestemmelse gives i løbet af 6 søgnedage. I bestemmelsen står der udtrykkeligt, at svaret bør gives i løbet af 6 søgnedage, og dette må betragtes som en henstilling til ministeren. Forretningsordningen bruger ikke